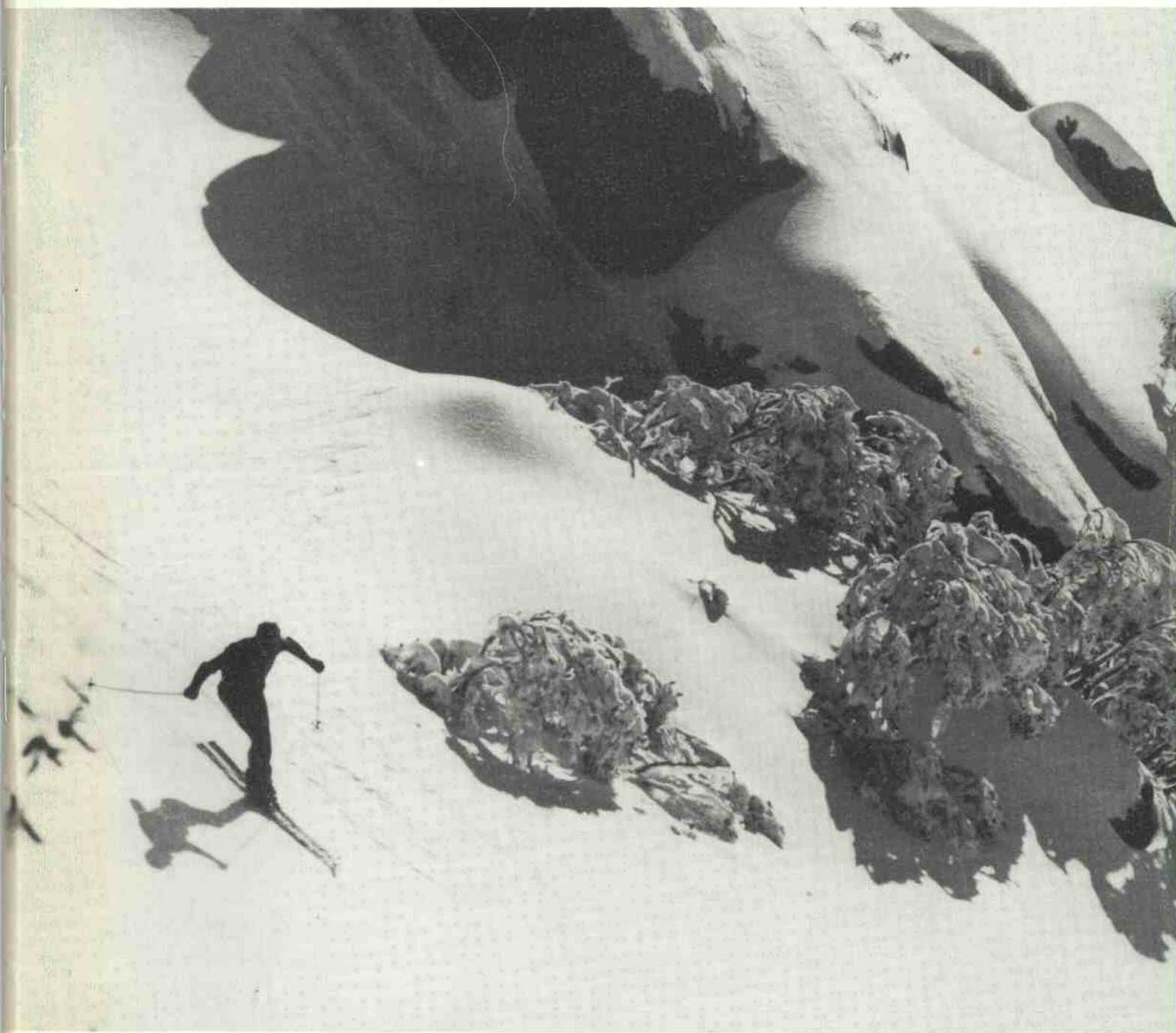

*SVENSKA
SKIDLÄRARFÖRENINGEN
1958—1978*

ÅRSBOK 1978

Innehållsförteckning

FÖRORD

Rune Sundmark

PRESENTATION AV ARTIKELFÖRFATTARNA

BAKGRUNDEN TILL SVENSKA SKIDLÄRARFÖRENINGEN

Olle Rimfors

SÅ KOM SKIDLÄRARFÖRENINGEN TILL

Calle Briandt

INTERSKI - DEN INTERNATIONELLA ORGANISATIONEN FÖR SKIDUTBILDNING

Dr Adolf Odermatt

NÄR VI KOM MED I DET INTERNATIONELLA SKIDLÄRARFÖRBUNDET - ISIA/ISV

Dick Wälivara

EPISODER UR MITT LIV PÅ SKIDOR

Pinnen Wilhelmsson

60-, 70-, 80-, TALEN, DECENNIER MED HÖG PULS

Rune Sundmark

FÖRSTA SVENSKA SKIDLÄRARMÄSTERSKAPET

Ingemar Hellström

SOM SKIDLÄRARE I AUSTRALIEN

Klaus Lindqvist

FREESTYLESKIDÅKNING I SKIDSKOLAN - FINNS DET PLATS FÖR DET?

Pelle Sederholm

KURS ALPHA I RIKSGRÄNSEN 1978

Staffan och Eva Lundström, Pelle Eklund

FÖRENINGENS STYRELSE GENOM ÅREN

Förord

Rune Sundmark

Vad är detta? Det är det första blygsamma försöket att åstadkomma en årsbok för föreningen. Varje förening med självaktning har en sådan. I år fyller vi 20 år - självkänslan borde alltså ha infunnit sig. Det stämmer. Vi tackar de skribenter som känt stundens allvar och bidragit till denna publikations tillblivelse. De kan räkna sig till vår tids pionjärer. Vi hoppas denna tilltagsenhet skall mana till efterföljd. På så sätt blir detta ryck måhända en upp-ryckning? Kineserna i östern säger att det inte går att göra en lång resa utan att man tar de första stegen.

Denna förening är speciell i så måtto att den samlar en hel del medlemmar som är medlemmar även i andra skidorganisationer. Medlemskapet i Skidläraryöreningen betyder dock att varje individ deltar i sin egenskap av skidpedagog - som utbildare. Det är denna grundgemenskap och ett gott kamratskap som bildar förutsättningen för föreningen. Att vara med här innebär, att man vill bli en bättre skidlärare - helst den bästa. Vi har ännu inte blivit en skidvärldens SACO, utan arbetar än så länge mest med fortbildning av redan verksamma skidlärare och numer också med en viss grundutbildning till skidlärare. Allt detta medför ett stort ansvar både för styrelse och för den enskilde medlemmen. Målet är ju att hålla en hög kvalitet på den svenska skidskolan!

Dagens nivå har nåtts mycket tack vare pionjärernas arbete och framsynthet. Det är med det arvet som vi kan arbeta vidare. Under den

period som gått kan man tycka att utvecklingen tidvis inte skyndat fort nog. De senaste åren har dock takten ökat betydligt vilket har satt organisationen i ett påfrestande grepp. Vi har känt av våra begränsningar, men också sett möjligheterna. Tillåt mig att citera handboken om konsten att flyga perfekt - förutsatt att man är en fågel - Jonathan Livingstone Seagull - där övermäsen säger till elev: "The trick Fletcher, is that we are trying to overcome our limitations in order, patiently"... En hög målsättning ingår som nödvändig del i allt utvecklingsarbete.

Utveckling är inte bara vingburen flykt - det är mest ett jordnära slit, att gräva där man står. Det är den dagliga insatsen som betyder något. Det finns dock en risk för en joggning på stället, som inte för någonstans. Viktigt är också att känna till något om det förflutna. Att känna rötterna - ursprunget! Inför jubileet har det lyckats oss att samla föreningens arkiv på en och samma plats. Förutsättningarna finns nu att kunna teckna föreningens historia. Till det här jubileet har vi dock bara kunnat vaska fram några korn av en svårgripbar epok om två decennier. Håll till godo med vår mix av då och nu!

Presentation av artikelförfattarna

Olle Rimfors är en av de stora pionjärerna inom svensk skidsport. Han var med om att grunda föreningen, blev dess förste ordförande och dess förste hedersmedlem. Olle Rimfors har passerat de åttio åren, men är fortfarande aktiv med pennan, skriver artiklar och ger sig in i den skidtekniska debatten. På så sätt framstår han som ett föredöme som medlem. Att ge honom rättvisa i en kort presentation är inte möjligt, för det krävs det en bok.

Calle Briandt är känd som skapare av de svenska tävlingsframgångarna inom utförsåkning. Calle Briandt var med om att bilda föreningen och var aktiv inom styrelsen under flera år. Calle är numer ledare för Svenska Skidförbundets alpina kommitté. Välkänd idéspruta och tillskapare av S-ALP och tidskriften Alpin Skidsport. Representerar Skidförbundet i Svenska Skidskolans Råd.

Dick Wälivara var under ett intensivt skede föreningens sekreterare och representant i Svenska Skidskolans Råd och bidrog till att föreningen kom att anslutas internationellt. Har fransk skidläraryxamen. Blev sedan styrelseledamot av ISIA, det internationella skidläraryxförbundet. Arrangerade ISIA-mötet i Riksgränsen 1975. Internationellt inriktad. Specialitet: säkerhetsfrågor. Numer verksam inom skidutrustningsbranschen.

Pinnen Wilhelmsson, föreningens ordförande, kom sent med i föreningen. Han tog sin skidläraryxamen vid en ålder då andra normalt har lämnat skidåkningen. Kan blicka tillbaka på ett långt liv som färdledare, skidlärare och hotellägare. Var tidigare ordförande i arbetsgruppen för yrkesverksamma skidlärare. En yrkesman i ordets bästa bemärkelse.

Ingemar Hellström är föreningens nuvarande sekreterare. Är en mycket mångsidig person som för- enar sekreterarskapet med en för- ankring i skidskoleverksamhet. Skidskoledirektör.

Klaus Lindqvist är född i Finland och är numer verksam som gymnastikdirektör i Stockholm. Han har både finsk och fransk skidläraryxamen och har arbetat som professionell både i Frankrike, USA och Australien. Författare av skidhandbok. Varit medlem av styrelsen i den finska skidläraryxföreningen.

Staffan Lundström är en av våra utbildare, gymnastikdirektör i Luleå, men Kirunabo från födseln. En skidbegåvning som nu arbetar för Fri-luftsfrämjandets skidkommitté

Arbetar även säsongen 79 i USA. Staffan har skrivit rapporten från kurs Alpha tillsammans med sin fru *Eva*, som även hon är skidlärare. *Pelle "Fix" Eklund* är välkänd profil och yrkesverksam skidlärare i Riksgränsen. Pelle har gjort mångåriga studiebesök på de amerikanska skidorterna och är en frälst fristilsåkare.

Rune Sundmark är föreningens v ordförande med ansvar för informationen till press och medlemmar. Representerar föreningen i Svenska Skidskolans Råd och i ISIA. Skidskribent. Översätter skidhandböcker. Kirunabo. Redaktör för årsboken 1978/79.

Adolf Odermatt, Interskis ordföranden. Artikeln är en översättning från den österrikiska skidläraryxföreningens officiella organ, Ski Welt.

Pelle Sederholm, är en ung, relativt nybliven skidlärare. Han har dock stor erfarenhet av fristil och har turnerat och tävlat i Europa och USA. Är USA-frälst och inställd på att bli yrkesverksam skidlärare.

Bakgrunden till Svenska Skidläraryöreningen

Olle Rimfors

Svensk skidundervisning torde på allvar ha framträtt först 1927-28. Den var av naturliga skäl mycket amatörmässig och förekom som kurs vid nyårsskiftet på Högfjället i Storlien. Ledaren var en av våra första pionjärer för utförsåkingen i Sverige, nämligen Gunnar Dyhlén, som biträdades av flera intresserade, självlärda medhjälpare som Helge Lindau, Olle Rimfors m fl. Det hela var sportsligt, kamratligt och trivsamt. Följden blev också ett stegrat intresse och ökad färdighet.

Skidkurserna blev populära och antalet elever ökades varje år när kursen upprepades. Ofta återkom samma elever, varför dessa fick samlas för sig som "repetitionskursen".

Efter Rimfors' och Bergmans studieresa till alperna 1934 var det dags att organisera en permanent "skidskola". Detta skedde också i Storlien vid nyårsskiftet 1934-35 genom försorg av ordföranden i Skidfrämjandet, Ivar Holmqvist biträdd av Olle Rimfors. Som permanent skidlärare engagerades Sigge Bergman. Skidkursverksamheten fortgick alltså jämt parallellt med skidskolan och breddades med åren till vad den är i dag.

Alltfler elever i skidkursverksamheten utvecklades till lämpliga instruktörer och behovet av auktoriserade skidlärare gjorde sig alltmer gällande.

I samarbetet mellan Skidfrämjandet och Sv. Skidförbundet instiftades därför Svensk Skidlärarexamen 1938, då de första svenska skidlärarna examinerades.

Hittills har ca 300 svenska skidlärare utexaminerats. Den svenska skidskoleverksamheten under Rimfors' ledning kom att fram till 1950 koncentreras till Fjällkedjans anläggningar i Sälen, Storlien, Hemavan och Riksgränsen. Verksamheten pågick varje säsong från december till maj månad. Kvaliteten på dessa anläggningars engagerade skidlärare hölls på högsta nivå tack vare upprepade studieresor till alperna samt det faktum att det varje år anställdes minst en särskilt utvald kontinental skidlärare.

Behovet av kontakt med kontinentens skidutveckling och dess skidlärares höga kompetens gjorde sig dock starkt gällande.

En kontakt som kom att få betydande följdverkan var den Internationella Skidlärarkonferensen (sedermera kallad Interski) i Storlien år 1957. - Den pågick nära en hel vecka med stort svenskt deltagande. Från svenskt håll gjordes fina insatser med demonstrationer och föredrag. Bl a skulle ett särskilt sammanträde ordnas för yrkesskidlärare - Berufsskilehrer (vad som skulle komma att bli ISIA, den internationella skidläraryöreningen). Som ordförande under detta sammanträde utsågs Rimfors. På sammanträdet förekom många, för en yrkesskidlärare, intressanta frågor som för sin lösning såg ut att kräva kontakter mellan nationerna i fortsättningen.

Då visade det sig att vi här i Sverige saknade ett instrument för denna speciella kontakt internationellt. Detta var en brist som måste hävas och så skedde också, på förslag av Rimfors efter mötet med yrkesskidlärarna.